

מציאות

בואו ויומם מספר...

יצחק ורביקה פרק כ"ד

יִצְחָק וְרֵבְקָה פֶּיֶק כ"ז

הַיּוֹם נָעָה לֹא הָיְתָה עֲצוּבָה הִיא הָיְתָה סִקְרִינִית.
 "דֹּד חַיִּים, אֶפְשָׁר לְשָׂאֵל אוֹתְךָ מִשֶּׁהוּ מוֹזֵר?"
 "אֶצְלִי רַק שְׂאֵלוֹת מוֹזְרוֹת הֵן מְעַנִּינוֹת!" הוּא צִחֵק.
 "אֵיךְ יוֹדְעִים אִם מִיִּשְׁהוּ הוּא חֵבֵר אֲמַתִּי? לֹא רַק בְּגִלָּל מִשְׁחָקִים אוּ בְּגָדִים... מִשֶּׁהוּ עֲמֵק."
 דֹּד חַיִּים חִיָּה.
 "זֶה דוֹקָא מְזָכִיר לִי סִפּוּר עַל מִיִּשְׁהִי שִׁידְעָה לַעְזֹר בְּלִי לַחֲשֹׁב פְּעָמִים. זֶה קָשׁוּר לִיצְחָק...
 וְלִשְׁדוּף."
 "שְׁדוּף? אֶהְבֶּה בְּתֵן"???" נָעָה צִחֵקָה.
 "חֲכִי, זֶה לֹא מָה שְׂאֵת חוֹשֶׁבֶת זֶה סִפּוּר עַל יָב טוֹב, עַל חֶסֶד. עַל לְדַעַת לְרֹאוֹת מִי בְּאֵמֶת
 מִתְּאִים לְפִי הַמַּעֲשִׂים שָׁלוֹ."
 כְּשֶׁאֲבָרָהֶם הַתְּבַגֵּר, הוּא רָצָה לְמַצֵּא אִשָּׁה טוֹבָה לְבָנוּ יִצְחָק.
 אִזּוּ הוּא שָׁלַח אֶת עַבְדּוֹ הַנָּאֵמָן אֲלִיעֶזֶר עִם שְׁלִיחוֹת חֲשׁוּבָה:
 "לֵךְ אֶל מִשְׁפַּחְתִּי וְתִמְצָא שָׂם אִשָּׁה לִיצְחָק."
 אֲלִיעֶזֶר לֹא יָדַע אֵיךְ יִזְהֶה אֶת הַבְּחוּרָה הַנְּכוּנָה. אִזּוּ הוּא הִתְפַּלֵּל וְאָמַר:
 "אִם אֲבִיקֶשׁ מִיָּם וְהַנֶּעֱרָה גַּם תִּשְׁקָה אוֹתִי וְגַם אֶת הַגְּמָלִים אֲדַע שֶׁזֶּה הָאִשָּׁה הַנְּכוּנָה."
 אֲלִיעֶזֶר הִגִּיעַ אֶל הַבָּאָר.
 לְפֶתַע בָּאָה נֶעֱרָה שְׁמָה הָיָה רְבִקָּה.
 הוּא בִקֵּשׁ מִמֶּנָּה לְשִׁתּוֹת וְהִיא מִיד אָמְרָה:
 "שִׁתָּה אֲדוֹנִי – וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשָׂאב."
 הִיא שָׂאָבָה מִיָּם שׁוֹב וְשׁוֹב, לְכָל הַגְּמָלִים – בְּלִי שֶׁהַתְּבַקְשָׁה.
 הִיא עָשְׂתָה מַעֲצָמָה, מִהֶלֶב.
 אֲלִיעֶזֶר הִבִּין: זֹאת הָאִשָּׁה שֶׁחִפְּשֵׁתִי. יָב טוֹב, עֵין שְׁרוּאָה אַחֲרֵים.
 כְּשֶׁהוּא פָּגַשׁ אֶת מִשְׁפַּחְתָּהּ, הוּא סִפֵּר עַל הַסִּימָן וְעַל הַתְּפִלָּה וְהַכֵּל הַתְּחִיבֵר.
 כְּשֶׁרְבִקָּה בָּאָה אֶל יִצְחָק הוּא רָאָה בָּהּ אֶת כָּל מָה שֶׁחִפְּשׁ: טוֹב יָב, חֶסֶד, עֲדִינוּת.
 דֹּד חַיִּים הִסְתַּכֵּל עַל נָעָה וְאָמַר:
 "חֵבֵר טוֹב זֶה לֹא מִי שֶׁמְבִיא לְךָ מַסְטִיק. זֶה מִי שְׁרוּאָה אוֹתְךָ גַּם כְּשֶׁאֵת לֹא מְבַקֶּשֶׁת.
 לְפַעְמִים הֵלֶב נוֹתֵן סִימָנִים, כְּמוֹ בְּסִפּוּר שֶׁל רְבִקָּה."
 נָעָה חִיָּכָה.
 "אִזּוּ אִם אֲנִי רוֹצָה לְדַעַת אִם מִיִּשְׁהוּ בְּאֵמֶת חֵבֵר אֲנִי יְכוּלָה לְהִסְתַּכֵּל אִם הוּא עוֹזֵר בְּלִי
 לְחִכּוֹת לְבִקְשָׁה?"
 "אוּ אִם הוּא שָׂם יָב כְּשֶׁאֵת עֲצוּבָה. וְאִם אֵת כְּזֹאת אִזּוּ גַּם אַחֲרֵים יִרְגִּישׁוּ שְׂאֵת חֵבֶרָה
 אֲמַתִּית."

יצחק ורבקה פנק כ"ז שאלות

למה חפץ אליעזר בשביל יצחק?

מה עשתה רבקה כשאליעזר בקש מים?

איך אליעזר הבין שרבקה היא האשה המתאימה?

מה אפשר ללמד מרבקה על עזרה לאחר?

האם פעם עזרתם למישהו בלי שהתבקש? איך זה הרגיש?

איך אפשר לשים לב מי צריך עזרה גם בלי שיבקש?

ספר על חבר טוב שלך.

איקס איקס צריקס

החלפת מחמאות ככל
תלמיד נותן 3 מחמאות
שוויות ל-3 חברים בביתה.

הפתעת פתק עזמת
להנאיר פתק חיובי סודי
בתיק או בקפסת אכל של
חבר.

ערכו רשימה של מעשים
טובים שאפשר לעשות
במהלך היום כדי לעזמת
את החברים לביתה

כתיבת מכתב תודה כל
תלמיד כותב לחבר/ה מכתב
קצר עם מחמאה או תודה.

חוקה
כתבו או צירו מקרה שבו שמחתם
לב למישור שצריך עזרה בלי
שיבקש ועזרתם לו.

צירו את רבקה
שואבת מים עם
הגמלים

ערכו רשימה של שמות
עם משמעות...
כמו למשל- יצחק -
צחק
יולי- נולדה בחדש יולי
נרקיס- על שם הפרח

צירו ציור לחבר

כתבו מכתב לחבר וספרו
לו למך הוא חבר טוב

